

Dag 61

De brief van de apostel Paulus aan de Kolossenzen

Markus – Neef van Barnabas

Schriftlezing : Kolossenzen 4 : 10

"U groet Aristarchus, mijn medegevangene; en Markus, de neef van Barnabas, aangaande welken gij bevelen ontvangen hebt; zo hij tot u komt , ontvangt hem"

Behalve Aristarchus noemt Paulus ook Markus, welke een opmerkelijk persoon is.

Wie was Markus?

Om te beginnen had hij een gelovige moeder (Hand. 12:12) die een zuster van Barnabas was , welke op zijn beurt dus een oom van Markus was.

Hij reisde mee met Paulus en Barnabas op een zendingsreis, waarbij hij voortijdig afhaakte, terug naar z'n moeder in Jeruzalem .

Deze stap werd de oorzaak van verbittering tussen Paulus en Barnabas, waarbij Barnabas waarschijnlijk de bloedband liet prevaleren boven het werk vd Here.

Maar Paulus, zo zachtmoedig als hij was in z'n omgang met mensen, zo streng was hij als het gaat om de leer en betrouwbaarheid in de bediening, wilde dit niet nog een keer meemaken.

In de jaren daaropvolgend heeft er in Markus schijnbaar toch een verandering c.q. bekering plaatsgehad en heeft hij laten zien dat hij zijn les geleerd heeft en zich nu wel een getrouwe dienstknecht betoond in het werk vd Here, zoals Paulus later tegen Timotheus zegt :

"Neem Markus mede, en breng hem met u ; want hij is mij zeer nut tot den dienst" (2 Tim. 4:11).

Boven dit alles is Markus ook degene die het Markus Evangelie geschreven heeft.

In dat Evangelie beschrijft hij de Here Jezus als de volmaakte Dienstknecht, terwijl Markus zelf daarin later bij Paulus de niet volmaakte diensknacht bleek.

Maar net als bij Petrus heeft hij zich daarvan hersteld.. En zoals Petrus door onze Here in Joh.21 :15-19 weer in ere hersteld werd , zo ook Markus door Paulus :

"aangaande welken gij bevelen ontvangen hebt; zo hij tot u komt , ontvangt hem"

Paulus heeft eerder de Kolossenzen laten weten, misschien wel door de mond van Tychikus in vs 7 terwijl hij de brief aan de gemeente overhandigde, hoe het met Markus nu gesteld is en dat ze hem dus nu wel mogen ontvangen.

Aan Filémon, in wiens huis de gemeente te Kolosse samenkwam, schreef Paulus over Markus :

" Markus, Aristarchus, Demas, Lukas, mijn medearbeiders"(Filemon 1:24)

Wat kunnen wij hiervan leren?

De genade van vergeving.

Zelfs nadat er een verbittering, strijd en daardoor verwijdering ontstaan was tussen Paulus en Markus in het verleden, hebben zij zich toch weer verzoend en het verleden laten rusten en vergeven en vergeten.

Als dit niet was gebeurd zou dit de bediening van Markus onder de heiligen zeer zeker hebben bemoeilijkt c.q. verhinderd.

Dit voorbeeld van Paulus en Markus geldt ook voor ons, anders zijn wij ook een hindering voor de bediening voor anderen en voor ons zelf in het werk van de Here.

"Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft , doet ook gij alzo"(Kol.3:13)